

MEDLEMSBLAD **FREM**

Boldklubben

NR. 6

DECEMBER 1960

15. AARG.

DANMARKSMESTERSKABET 1960

Vore ynglinge sørgede for, at alt ikke kom til at se så dystert ud. Gennem en hel sæson har de kæmpet bravt med deres københavnske modstandere om 1. pladsen i KBUs turnering. Det blev til sejr. Men der måtte slides for det. Holdet gik derefter videre i DBU's landsturnering om Danmarksmesterskabet, og for anden gang gik denne eftertragtede titel til vor klub.

De unges træner *Erling Sørensen* har grund til at være stolt af sine drenge. Foruden hård træning har han opdyrket et kammeratskab og et mønstergyldigt sammenhold mellem sig og de unge spillere. At dette måtte give bonus i den sidste ende, er en åbenbar kendsgerning.

På billedet ses vore unge triumfatorer. Siddende fra venstre: *John Jørgensen, Bent Rasmussen, Leif Nielsen, Bent Haugård og Palle Stegler*. Bagerst: *Erling Sørensen, Hans Asaa, John Christensen, Henning Remmer, Birger Larsen, Esben Pedersen og Finn Rudaizky*.

Inde i bladet fortælles nærmere om vejen til Danmarksmesterskabet.

Så skete det med os!

Så skete det. Det, som flere havde set som en uafvendelig skæbne, fuldbyrdedes fra kamp til kamp for endeligt at blive en kendsgerning den søndag, vi tabte til B1909 i Odense. Og der skal ingen beklagelser eller påberåbelse af uheld lyde af den grund. At vi måtte ned i 2. division, skyldtes ene og alene, at vi ikke var gode nok. Eller sagt mere ligefremt, at vi ikke havde reserver til at fylde »hullerne« med, da vi kom ud for tab. I hvert fald ikke reserver, der var gode nok til 1. divisionsfodbold. Og det var vores achilleshæl.

Bagklog kritik

I den situation, hvor vi nu befinder os, er der mange, der forsøger at dissekere årsagerne til, at det gik, som det gik, og gerne vil placere ansvaret på et bestemt sted. Jeg har hørt adskillige mere eller mindre horrible påstande om årsagen til nedrykningen, men det vil føre alt for ivdt at komme ind på dem allesammen her. Jeg er tilbøjelig til at tro, at en række sammenstødende uheldige forhold har bidraget væsentligt til det dårlige spil her i efteråret. Uheldige dispositioner med holdet i en vanskelig tid, fulgt op af bagklog kritik, har ikke styrket kampmoralen, tværtimod.

Der er altid folk, der er parat til at skubbe til en hældende vogn –

de findes også andre steder og er ikke noget særsyn hos os – men skuffelsen hos de fleste har sikkert været, at der var så få, som havde den rigtige indstilling til vore store problemer, og med viljen til at yde noget ekstra i den vanskelige tid.

Dårlige reserver

Personligt har min største skuffelse været, at vore reserver til 1. hold var så dårlige, som de var. Jeg erindrer ikke i øjeblikket een eneste, som blot nogenlunde fyldte sin plads på 1. hold, så man kunne sige, at han var en fuldt ud kvalificeret reserve. For mange, også for folk uden for klubben, må det synes mærkeligt – så meget mere, som vi er den eneste klub, som har to hold i Københavns-serien, og de mærkværdigt nok er placeret som nr. 2 og 3. Hvilket logisk skulle indebære, at vi havde to »reservehold« at hente substitutter fra, og ergo skulle være langt bedre stillet i den retning, end alle de andre divisionshold her i København. Hverken spillemæssigt eller konditionsmæssigt var vore reserver imidlertid af 1. divisions-standard. Andre klubber har haft tab og uheld med spillere – KB f. eks. – men har haft reserverne til deres 1. hold, uden at det er gået nævneværdigt ud over holdets spillestyrke. Selv KB's 2. hold var i særklasse i Københavns-serien tiltrods for afgivelsen af en række spillere til 1. hold. Sagt lidt mere muntert med citat fra en gammel fodbold-slagsang: »Det var reservens skyld, at det gik, som det gik«. Lad os dog bare være enige om, at vi var ikke bedre, end vore resultater viste, og at vi slet ikke hørte hjemme i 1. division med den standard, som vore øjeblikkelige spillere har. Vejen frem er ene og alene at se at blive bedre!

Træneren

Som det er gået mange andre steder, er det også gået hos os, at træneren får en stor part af skylden for fiaskoen. Leo Nielsen er en dygtig træner, en af de meget få danske trænere, der har format til en 1. divisionsklub, og han har udført et stort og samvittighedsfuldt arbejde i de år, hvor han har været beskæftiget hos os. Men jeg er af den overbevisning, at Leo muligvis ret tidligt her i efteråret – ligesom mange af os andre – tabte troen på, at vi – med det spillermateriale, vi var i besiddelse af – var gode nok til at ride stormen af og holde os i 1. division. Og med denne tro liggende og lure i sine inderste tanker har det sandsynligvis ikke været muligt for ham på det sidste – med tilstrækkelig overbevisning – at indpode spillerne tro på sig selv. En tro, som selvfølgelig heller ikke havde nogen reel grund at bygge på, alt eftersom vi tabte den ene kamp efter den anden, men som man har set eksempler på, har bragt selv på forhånd »dødsdømte« hold gennem kriser. Og sandsynligvis har vore spillere mærket denne manglende tillid til deres evner, og så er det nemt og ligetil at tabe troen på træneren.

Et velkommen

Men med manglende tro på træneren var der kun eet at gøre, at skifte træner. Psykologisk rigtigt af ovennævnte grunde. Bestyrelsen har derfor fra 1. januar engageret Aksel Piilmark som træner for 1. og 2. hold. Aksel Piilmark vil være de fleste bekendt fra sin strålende karriere som halfback på KB's hold såvel som gennem de 18 landskampe, han spillede, inden han blev professionel og rejste til Italien for at fortsætte sin succes hos Bologna.

HEINRICH PEDERSEN

Griffenfeldtsgade 1

Telefon Nora 31 y - Nora 5731

smeder selv alle sine

Forlovelsesringe

derfor... den smukkeste Ring til den billigste Pris

Vi byder Aksel Piilmark velkommen og lykke til. Der venter ham i alle tilfælde et interessant job med en række talentfulde unge med den rigtige indstilling til spillet.

Også en anden ting har bestyrelsen ment at måtte foretage for at sikre en bedre reservestab; man har afmeldt det ene seriehold, således at vi for eftertiden kun har eet 2. hold. Det har vist sig – paradoksalt nok – at vi havde for mange 2. holdsspillere, og det har ligesom været tilfredsstillende for mange af spillerne, at de var på 2. hold. Nu skærpes konkurrencen for at komme på 2. hold og dermed opnå de goder, som følger af at være reserve til 1. hold, og det kan kun være et plus i den daglige træning.

Ingen luksus

Det har ofte været nævnt, hvilken katastrofe det er at rykke ned i en lavere division i forbindelse med de betydeligt formindskede indtægter. Det er klart, at der er klubber med store faste årlige udgifter, som med den allerstørste uro må se hen til forringede kampindtægter. For vort vedkommende vil de selvfølgelig også blive en hel del mindre, hvor meget beror på, i hvilken ende af 2. division vi vil komme til at ligge. Og så har vi en god mulighed for at spare en del på vor udgiftsside, idet man jo ikke kan forvente nogen evt. luksustilbøjeligheder bevilget. En bekymring synes dog taget fra vore skuldre, nemlig spørgsmålet om, hvor vi skulle finde plads til vore hjemmekampe, idet det nys udsendte turneringsprogram viser, at langt den overvejende del af vore hjemmekampe kan foregå på Idrætsparken. Det er naturligvis vort held, at der næste år kun er tre københavnske 1. divisionsklubber, for

hvilke muligheder havde vi ellers haft som hjemmebane? Østerbro stadion er ude af betragtning, Vanløse Idrætspark er Vanløse's og Brønshøj's, og ingen ved, i hvilket omfang det havde været muligt at få Frederiksberg Stadion. Tilbage var vort naturlige tilholdssted, Valby Idrætspark, som i hvert fald i sin nuværende form ikke kan rumme mere end ca. 3000 tilskuere, og under meget primitive forhold, bl.a. uden en eneste siddeplads. Hvor det dog haster med at få lavet en bane med plads til 2. og 3. divisionskampene i København!

Lyspunkter

Årets lyspunkter kom fra ungdomsafdelingen, hvor især Ynglingenes Danmarksmesterskab var glædeligt. En meget stor del af disse har et utvivlsomt talent for at kunne blive gode spillere. Det er sjældent – endog hos os – at se så mange talenter samlet på et hold. Muligvis har allerede et par stykker af dem haft deres debut på 1. hold, når disse linier læses, men også mellem dem, der er ynglinge et år endnu, findes talentfulde boldspillere. Ynglingenes præstation bliver ikke ringere af, at en stor del af disse drenge først var i stand til at passe deres træning meget sent om aftenen, fordi de først skulle passe deres aftenskole. Og det tjener både dem og deres træner, Erling Sørensen, til stor ære, at denne træning blev gennemført så 100%. Med den flid og interesse, der er lagt for dagen her, er et mesterskab aldrig havnet på et mere fortjent sted.

Også 1. drenge fortjener ros for deres dobbeltmesterskab, som begge blev vundet i overlegen stil og i de bedste Frem-traditioner.

Gode ønsker

Nakskov Boldklubs ungdomsafdeling sender Frem's ledelse, ungdomsudvalg, drenge, forældre og gamle venner de bedste ønsker om en god jul og et godt nytår. I har vor dybeste medfølelse i jeres trængselstid. Vi ønsker for eder, at det kun bliver et år i 2. division.

På N.B.'s vegne:

Villy Jensen.

Medlemsbladets redaktion sender alle medlemmer og læsere af vort blad ønsket om en god jul og et godt nytår.

Bernhard Nielsen.

Generalforsamling

Og til slut blot dette, at årets generalforsamling er fastsat til mandag den 6. februar i Folkets Hus. Det har været bestyrelsen magtpåliggende at få denne generalforsamling afholdt så tidligt som muligt under hensyn til, at eventuelle nyvalgte kan få hånd i hanke med forberedelserne til næste års turnering, inden denne kommer i gang. Det er en måned tidligere end normalt, men både kassereren og revisionen har lovet, at regnskabet skal nå at blive færdigt. Det er altid det, det kniber med.

Med ønsket om en glædelig jul og et forhåbentligt godt sportsligt nytår.

V. S.

PUMA
Kr. 66,50
PUSKAS

... og så har vi naturligvis også FREM's spilledragt

SPORTSMAGASINET
STADION

Østerbrogade 79
Telefon Øbro 1083
Central 12946

VORE YNGLINGE VANDT

Mon ikke mange vil give mig ret, når jeg hævder, at den sejr, som vore ynglinge hentede hjem til vor klub, kom på et psykologisk passende tidspunkt. Netop på et tidspunkt, hvor alt så dystert og trist ud. De unge tændte et forhåbningslys hos os alle. De har givet os troen på, at vor forbliven i 2. division kun kan blive af kort varighed. Det står kun til os selv at gribe chancen og videreudanne de seks unge, der nu rykker op som seniors. Alle seks har ambitioner og mangler ikke lysten. Bare man giver dem muligheder for at dygtiggøre sig. Da det tidligere har skortet på sådanne muligheder, må vi af nedrykningen have lært, at ingen klub – ligegyldig hvor stor den end er – har råd til at klatte talenterne bort. Det må og skal give bagslag.

Når jeg har påtaget mig at skrive lidt om dette års ynglinge, der bragte et Danmarksmesterskab hjem til vor klub, er det, fordi jeg har fulgt de fleste af disse drenge, lige fra de startede som lilleputter. Jeg har fulgt deres udvikling gennem drengeafdelingen til juniorene, og til de forleden søndag hoppede i vejret af glæde over at have bragt Danmarksmesterskabet hjem til *Frem*.

Et mærkeligt hold

Det er vel ikke for meget sagt, at det egentlig har været et mærkeligt hold. Ment på den måde, at de sjældent har lavet mere end højst nødvendigt for at hale en sejr i land. Store sejre har været en sjældenhed hos disse unge. Mest almindeligt var det med et enkelt eller højst to mål i overskud. Lige nok til at hale sejren hjem med. Utallige gange har man stået med nerverne på højkant. For så at se det afgørende mål blive sat ind i sidste minut. Jeg får mavesår, jamrede deres træner. Jeg kan ikke

– Tak for god indsats, siger Vilhelm Skousen til Bent Haugård.

holde den spænding ud, men når bare de vinder, er jeg glad, endte han altid med at sige. Uden at forklejne spillerne i angrebet må det vel siges, at holdets forsvar har været en betonmur at løbe imod. 10 mål er der scoret hos dem i de 22 turneringskampe. Dette resultat taler sit eget sprog. Her er måske forklaringen på, at angrebet kun har lavet de mest nødvendige mål for at vinde. Roses skal disse unge for den kærkomne sejr. Der har været en dejlig moral og et strålende kammeratskab mellem dem. Forholdet til deres træner var mønstergyldigt. *Erling Sørensen* krævede hård træning. Så giver det resultater, sagde han til dem. Han fik ret. Et strålende resultat, som vi

alle må være glade for. Jeg har med vilje ikke nævnt en eneste spiller ved navn. Ingen skal fremhæves frem for den anden. Det var en helstøbt holdindsats, der blev præsteret.

Med i slutrunden

Da den københavnske turnering var vundet med et overskud på 4 point, var man klar til slutrunden om Danmarksmesterskabet. I den første kamp mødte vi B.1901. Falstringerne gjorde et godt indtryk de første 20 minutter, men så slap de deres tag i vore. De kunne ikke følge med i tempoet, og deres spil gik i stykker. Første halvleg blev vundet med 2-0. Slutresultatet blev en sejr på 4-0.

DANMARKSMESTERSKABET

Sejr på Bornholm

Så var man klar til en tur til Bornholm. Her skulle vi møde Rønne I. K. i den næste kamp, og blev den vundet, var vi i finalen. Det blev en glimrende tur. Ledet af Børge Mossfeldt og Erling Sørensen. Da vi sad ved morgenkaffen i Rønne og en repræsentant fra Rønne I. K. fortalte, at 4 af deres 1. holdspillere skulle være med hos ynglingene, spidsede vi øren. Hvad var nu det? Ventede der os en ubehagelig overraskelse? Der blev ingen grund til angstelse. På en bane, der var dækket af sne, is og herunder pløre, viste vore unge deres tekniske kunnen, og dette lå langt over bornholmernes. Støt og sikkert arbejdede vore sig til en sikker sejr på 5-0. Glæden var enorm hos os alle, der var med på denne tur. Et Danmarksmesterskab var inden for rækkevidde.

Efter kampen var vi på en dejlig tur Nordbornholm rundt. Rønne I. K.'s ledere havde skaffet så mange biler blandt sine medlemmer, at vi besøgte Sandvig, Tejn og Gudhjem. Derefter spistes der aftensmad i Svanneke, inden turen gik til Rønne og dermed hjem til København.

Finalen blev vundet

Slutkampen om »skabet« fandt sted i Valby idrætspark, hvor vi mødte B.1909. Her var det en fornøjelse at se, hvor mange af vore gamle medlemmer af vor klub, der var mødt op til denne kamp. Og de blev ikke skuffet. De fik en både velspillet og fair kamp at se mellem de unge fynboer og vore egne unge. Nu skal det siges, at det var en meget svær bane at spille på. Den krævede både kondition og teknik af de unge, og glimtvis så man, hvor godt vore mestrede begge dele. At vi vandt en sejr på 2-0, synes jeg var fortjent. Vi var en kende farligere foran mål end fynboerne. Ligesom vort forsvar tog mere kontant på tingene.

Sejrens sødme og glæder

Efter denne kamp var der fælles kaffebord i vort klubhus. De unge spillere blev mixet mellem hinanden, og der blev »gasset« godt ind imellem. DBU havde sendt sin formand for ungdomsafdelingen, hr. Louis Nielsen fra SBU, til stede. Han holdt en glimrende tale for de unge. Den var både pædagogisk og advarende. Særlig mindede han de unge om den indsats, klubbernes ungdomsledere gjorde. Dette kunne ikke værdsættes højt nok, sagde han! Han overrakte derefter vore unge sejrherre DBU's Danmarksmesterskabsnål.

Derefter talte Børge Mossfeldt, og i sin tale henvendte han sig specielt til 9'erne. Han takkede dem for den fair kamp, og han lovede dem, at Frem igen til næste år skul-

le gøre alt for at komme i slutrunden om Danmarksmesterskabet. Således at vore to klubber igen kunne komme i finalen og på den måde give 9'erne lejlighed til revanche. Derefter sluttede den hyggelige sammenkomst.

Det er klart, at glæden over dette Danmarksmesterskab medførte, at vor klubs bestyrelse bevilgede et beløb til at feste for. Mossfeldt ordnede en morsom aften med *Dirch Passer og Co.* på *Aveny teatret* og et stykke smørrebrød i *Lorry*. En gave blev det også til. Hver af de unge fik af vor formand overrakt et smukt askebæger, efter at han havde takket for det gode resultat, som havde medført, at der igen var skabt respekt om vor klub.

Bernhard Nielsen.

Der er begået en fejl

Det er ikke let og heller ikke særligt opløftende at skulle skrive om den Danmarksturnering, der nylig er afsluttet med et for vore farver så trist resultat.

Selvfølgelig er det sådan i al slags sport, at man må tage kløne i den rækkefølge, de kommer, og erkende, at når man ikke er dygtig nok til at klare sig mellem de bedste, må man finde sig i degradering, og så er det at finde veje og midler til igen at kæmpe sig frem til toppen.

Undskyldninger og forklaringer

Det er ligesom det kniber lidt med denne erkendelse i boldklubben »Frem« – man har svært ved at erkende, at vi er nede i en bølgedal – man har svært ved at se sandheden i øjnene og indrømme, at de andre har været både bedre og dygtigere end vi. Tværtimod kryber man uden om og finder frem til en masse undskyldninger og forklaringer om, at havde man

gjort sådan og sådan, var det selvfølgelig ikke gået galt. Ved gnaven og mange gange usaglig kritik prøver man at placere skyld og ansvar skiftevis på træner, på spilleudvalg og på spillerne.

Rysten på hovedet

Kritik er sund, når den er rigtig og velfunderet – når man har sat sig ind i sagerne og har kendskab til og føling med det, man kritiserer. Men i den retning har det unægtelig knebet en del. Selv ledere i vor klub, som skulle være klogere, har åbenlyst kritiseret træneren uden at gøre sig den ulejlighed at overvære træningen. Samme ledere har rystet på hovedet af spilleudvalgets udtagelser trods det, de kun ser en del af 1. holds kampe på Idrætsparken og aldrig drømmer om at gå ud og se vore to 2. hold i kamp. Det er temmelig flot bare at slå ud med hånden og påstå, at der må være nogle bedre med den

Hvorfor gik vort første-hold ned?

Efter at have læst den udmærkede artikel i medlemsbladet af *Bernhard Nielsen*: »Hvad er årsagen?« ønsker jeg gerne selv at fremkomme med egne synspunkter.

Fra vi kom til vort nye baneanlæg i Valby i 1942, mener jeg, at hele trænerspørgsmålet i ungdomsafdelingen er forfejlet. Jeg vil komme tilbage til dette emne efter at have klarlagt ungdomsarbejdet inden for »Frem« på Fælleden, på Enghavevej og i Valby fra 1912 til 1960.

I tidernes morgen

I 1902 fjorten år gammel meldte jeg mig ind i Frem. Dengang havde klubben spilleplads på Fælleden ved Blegdamsvej. Det var andre forhold dengang, som ikke kan sidestilles med anlægget på Enghavevej og slet ikke med anlægget i Valby. Da jeg kom i klubben, var vi kun 9 drenge, og for at komme til at spille måtte vi selv finde spillere for at danne et hold. Det første år tabte vi alle vore kampe – det næste år var lidt bedre og sidste år helt godt. Træningen foregik for det meste til et mål. Men drengene med hård hud trænede gerne sammen med senior, og træner var der ingen af dengang, men træningen foregik med liv og lyst og fart, og jeg tror, at vi drenge udviklede os fysisk stærkere end drengene af i dag. Fra 1902 til 1905 kom følgende spillere fra dette drengehold, foruden en enkelt fra 2. seriehold op på første hold: *Marius Andersen, Øbert Bjarnholt, Johannes Hansen, Sophus Hansen, Hans Hansen, Hjalte Christoffersen, Aksel Pedersen* og *Sophus Nielsen*. Af

GENERALFORSAMLING

På given foranledning skal vi meddele, at den årlige generalforsamling finder sted den 6. februar. Det er af praktiske hensyn, at den er blevet fremskyndet. Ellers finder den som bekendt først sted den første mandag i marts.

B. N.

disse 8 spillere kom de alle før eller senere på landsholdet (efterlyses i B. Frem i dag).

En gylden tid

I 1905 flyttede Frem fra Fælleden til Enghavevej. Der kom en gylden tid. Ledelsen havde forståelsen af, hvad det betød for klubben. Drengene fra Vesterbro var ikke alle englebørn. Men de var raske og friske, og med et herligt humør. Disse drenge blev senere dem, der dannede den stamme, som Frem levede højt på i mange år. Her er nogle små træk om, hvordan man dengang byggede ungdomsafdelingen op. Som leder af denne afdeling var *Alex Henningsen* selvskreven. Som gammel skotte forstod han at trække drengene til sig. Jeg husker, han fik mig til at tage sig af ynglingene i 2 år. Det var en herlig tid. Tre af de drenge gik lige til 1. hold. Alle kender dem fra den gang: *Carl Stoltz, Kai Uldaler* og *Børge Mørch*. Der var flere fra det kuld, der senere kom på 1. holdet. På det tidspunkt havde vi fået en seniortræner i Frem. Hans navn var *Aksel Byrvald*. Han kunne alt. Om vi har haft en bedre træner herhjemme, tvivler jeg på. Han sagde op efter et års forløb. Grunden kender jeg ikke. Nu stod Frem uden seniortræner, og da man henvendte sig til mig, blev det med forbehold. Men alligevel blev det til 5 år – uden vederlag. Frems 1. hold var ikke let at træne med dengang. Men min egen kunnen hjalp mig over vanskelighederne, og senere var det til stor hjælp for mig.

Det femte år, jeg trænede i Frem, kom 8 spillere senere på landsholdet. Da jeg sluttede, fik jeg tilbud fra DBU om at blive landstræner, og dette tilbud tog jeg imod.

En god træner

Jeg vil dog ikke slutte tiden fra Enghavevej uden at fremhæve ungdomstræneren *Niels Hansen*. Han er en af de bedste, jeg har set arbejde med ungdom. Hans drengetræning var en oplevelse. Hans smittende glæde betog drengene.

Hans humør og kammeratlige måde at være på bevirkede, at alle sluttede sig til ham. Hans undervisning var afvekslende, morsom og belærende. Han kunne jo selv alt. Det er den slags ungdomstrænere, man skal have fat i. Nogle som drengene ser op til, og som har et navn som boldspiller. Hvorfor han kom fra Frem, er mig en gåde. Jeg ved, hvad jeg taler om, jeg har selv været sammen med *Niels* på DBU's trænerkursus i *Gerlev*. Man kunne med det samme se, at han var skabt til den gerning, han gik ind til.

Gode betingelser

Og nu kommer vi til sidste afsnit fra 1942 til 1960. Ingen foreninger har bedre betingelser at træne under end her. Fem dejlige træningsbaner og glimrende lokaler. 14 eller 16 ungdomstrænere og en leder til at varetage den opgave, som er meget svær, hvis man ikke har de rigtige folk. Jeg ved ikke, hvor mange drenge vi i de 18 år i Valby har haft under træning. Jeg skyder på 1500, måske flere. At de har vundet mange turneringskampe, ser jo pænt ud for en leder, men er det nok? Man skulle næsten synes det. Jeg ser nu helt anderledes på det. Er formålet ikke at få så mange talenter frem til 1. hold som muligt? Jeg spørger kun.

Erling Sørensen alene kan ikke gøre det. Når drengene kommer til ynglingeholdet, skal de have hård hud på kroppen og være trænet op fra lilleputter og opefter. Så skal Erling nok give dem den sidste afpudsning. Han har det rigtige tag på det. Til vore trænere vil jeg kun sige: Fordi de fleste af Frems ungdomstrænere har været på DBU's trænerkurser, er det ikke sikkert, de egner sig. Dette at lære fra sig er noget, man skal have i sig.

Jeg regner med, der er en statistik over ungdomskampe, vi har vundet i Valby. Er det muligt at få at vide, hvor mange af de drenge, der er opflasket der, har deltaget på landsholdet og Frems 1. hold.

Sophus Nielsen.

1. DRENGE POKAL- OG TURNERINGSVINDER

Vort sejrige drengehold, der både vandt turnering og pokal.

Turneringen 1960 er færdigspillet, og vi kan igen glæde os over en god sæson. Ikke mindst placeringen for vore fire talenthold. Et Danmarksmesterskab, 2 KBU-turneringer foruden drengpokalen. 1. junior blev nr. 2 og 1. Putter nr. 3. Resultater, der ligger betydeligt over, hvad nogen anden københavnsk klub har kunnet udvise.

Om første ynglinge er skrevet andetsteds i bladet. Om de øvrige tre hold kan siges, at de i lighed med 1. hold er gået vældigt ind for sagen. 2. A har måske sjusket lidt. Et par af holdets bedste spillere har svigtet, om grunden er den, at

det ikke har været fint nok at spille på 2. hold, eller det er af anden årsag, er ikke til at vide. Men vi burde i alle tilfælde have vundet den turnering.

Henning Jensens to hold har klareret sig meget fint i betragtning af, at vort 3. og 4. hold spiller i række med de øvrige klubbers 2. hold. Så en 1. plads til b'erne og en 2. plads til c-holdet er en virkelig fin præstation.

	K.	P.	Plac.
1. ynglinge	20	35	1
2. » a	20	28	3
2. » b	20	37	1
2. » c	22	39	2

Gode juniorer

Juniorafdelingen er – fraregnet 1. junior – en del under vor normale standard. 1. junior har været en glædelig overraskelse. Vi havde ikke regnet med mere end en 5.–6. plads i foråret, men efter en strålende træningsindsats fra både træner og spillere kom belønningen, hvilket skete i form af en smuk 2. plads. Det har været en virkelig fornøjelse at følge 1. junior i efteråret. Kampgejst, energi og godt spil har præget efterårets kampe. Vi ønsker alle spillere og *Ib Bengtson* til lykke med den fine placering.

absolut

ABSALON
 når forsikring skal tegnes

	K.	P. Plac.
1. junior	20	26 2
2. » a	20	13 9
2. » b	18	16 7
2. » c	14	20 2
3. » a	18	6 10
3. » b	18	—

trukket

Dobbeltvindere

1. drenge har indfriet de store forventninger. Turneringsvinder og pokalmester 1960. I har været langt det skrappeste hold i ungdomsafdelingen til at score. Jeg mindes ikke et drengehold med så gode skytter. Det er sjældent at se så mange spillere på et hold være udrustet med så medfødte anlæg for at sparke til en bold. Nu gælder det blot om, at hver enkel af jer træner og udvikler denne vuggegave. Vi ønsker instruktør *Leif Tønnesen* og 1. drenge til lykke med dobbeltmesterskabet. En glædelig overraskelse er vore 5. og 6. drenge, der er avanceret fra bunden til en 4. og 7. plads og ikke mindst den gode disciplin, instruktør *Poul Rasmussen* har indført.

	K.	P. Plac.
1. drenge	16	30 1
2. »	16	9 8
3. » a	18	23 3
3. » b	18	22 4
4. » a	18	19 7
4. » b	20	19 7

Putterne kom stærkt

Lilleput afdelingen er atter begyndt at tale med om toppladserne. 1. putter kom stærkt på det sidste, og en 2. plads ville vel nok være sandsynlig, hvis efteråret var begyndt med de samme 11, som det sluttede med. 2. a skulle i den sidste kamp score 4 mål mod 0 for at blive turneringsvinder. Det blev kun til 2-0. Så vi må dele 2. pladsen med B.1903. Vore mindste 4. a vandt rækken, medens 4. b må dele 2. pladsen med *Fremad A* og *HIK*. Lilleputafdelingen får atter i år de bedste muligheder med hensyn til instruktion, idet vi har engageret hele fire instruktører, nemlig de herrer *Egon Knudsen*, *Erik Hansen*, *Sv. Pedersen* og *Ove Sørensen*. Vi vil igen i år lægge særlig vægt på sparketeknik, så nu må I selv være flittige.

	K.	P. Plac.
1. putter	16	20 3
2. »	16	22 2
3. »	16	19 4
4. » a	16	27 1
4. » b	16	23 2

Ufne metoder

Vi har de sidste år oplevet en del skuffelser, idet turneringer, hvor vi var sandsynlige vindere, er havnet andre steder. Vi har nemlig det princip i »FREM« at spille med de normale hold, også de sidste kampe, og det vil vi fortsætte med, så vi må afskrive førstepladser, så

længe der er klubber, hvis fornemste opgave det er at vinde sekundærækker. Man har det indtryk, at kan der ikke hentes noget blandt talentholdene, så må man ned og snutte 4-5-6 holdsrækkerne – for noget skal vindes.

Vi takker alle vore drenge og instruktører for en god indsats i 1960, et år, hvor »FREM«s ungdom atter har præget DBU og KBU's turneringer og udvalgte hold.

Vi ønsker alle en god jul og et godt nytår.
Moss.

FORTSAT FRA SIDE 5

store seniorafdeling, vi råder over, uden at gøre sig den ulejlighed at gå ud og konstatere, om dette skulle være tilfældet.

Nej, det er lettere at skubbe det fra sig med en flot bemærkning om, at det er træner og spilleudvalg, der ikke duer, og det er jo også let at få medhold i sådan usaglig kritik, når det går ned ad bakke. Mon ikke al den rysten på hovedet af hver eneste holdudtagelse, når denne forelå – al denne stikken hovederne sammen og dårligt skjult misfornøjelse har haft sin indflydelse også på vore spillere – de har sikkert ikke kunnet undgå at mærke modviljen mod deres udtagelse, og måske dette mange gange rent psykisk har indvirket på deres præstationer.

Vanskelige kår

Selvfølgelig er der begået fejl i spilleudvalget – det kan ikke være anderledes – vi er jo engang kun mennesker, men at dette skulle være den direkte årsag til, at det er gået os galt, kan jeg ikke godtage. Det materiale, vi har haft til rådig-

hed de sidste par år, har jo ikke ligefrem været i topklassen, og da vi desuden i dette efterår har måttet undvære tre af vore bedste folk, må det være indlysende for enhver, at opgaven har været svær, og når dertil kommer, at en del af materialet ikke har været så villigt som ønskeligt, er det måske forståeligt, at også vor træner har haft yderst vanskelige kår at arbejde under.

Inden vi om kort tid tager fat påny, må vi arbejde på at komme al den sure kritik – al den ufordragelighed og ufred til livs, der er blevet mere og mere fremherskende i vor klub de sidste par år. Ellers er jeg bange for, at det kommer til at knibe med fremgang for vor klub. – Lad os prøve at leve op til det, der ligger i selve klubbens navn: »FREM«.

Poul Mertins.

Gør Deres indkøb hos vore

Annoncører